

Undtagelsestilfælde, hvor dette er hjemlet efter den gældende Regel. For at kunne imødekomme det praktiske Livs Krav i saa Henseende mener Udvalget derfor ikke, at Ydelse af Tillægshjælp bør begrænses til snævre Undtagelsestilfælde, men maa paa den anden Side stille Krav om, at der skabes *virkelig Sikkerhed* for, at Tillægshjælp kun ydes i det Omfang, hvori det er paakrævet.

For at opnaa det saaledes ønskede Resultat, har man foreslaaet, at der til Raadighed for den enkelte Kommune stilles et *fast Beløb*, der beregnes saaledes, at det maa antages at svare til den i Kommunen værende Trang til Ydelse af den omhandlede Tillægshjælp.

Man har herved fastsat, at Raadighedsbeløbet for et Regnskabsaar beregnes som en vis Procent af et Beløb, der fremkommer ved at multiplicere Antallet af Dage, hvori der i det paagældende Regnskabsaar oppebæres Arbejdsløshedsunderstøttelse i Kommunen, med den gennemsnitlige Invaliderede pr. Dag. Det er i og for sig vilkaarligt, naar man har valgt den gennemsnitlige Invaliderede som Grundlag for Beregningen af Raadighedsbeløbet, idet det afgørende alene er, at der bliver et saadant Forhold mellem det Beløb, der danner Grundlaget for Beregningen, og den Procent, hvormed Beregningen finder Sted, at man faar et rimeligt Raadighedsbeløb. Naar man har benyttet den gennemsnitlige Invaliderede, skyldes det, at man har anset denne, der er Udtryk for en vis lavere Levefod, for et naturligt Udgangspunkt for Beregningen. Den gennemsnitlige Invaliderede pr. Dag fastsættes af Arbejds- og Socialministeren under Hensyntagen til samtlige forsikrede arbejdsløses Fordeling paa Forsørgere og Ikke-Forsørgere samt det gennemsnitlige Antal Børn hos de arbejdsløse. Arbejds- og Socialministeren giver tillige Kommunerne Meddelelse om Beløbets Størrelse. Oplysning om Antallet af Dage, hvori der i det paagældende Regnskabsaar oppebæres Arbejdsløshedsunderstøttelse, meddeles Kommunerne ved Arbejdsdirektørens Foranstaltning, saaledes at Oplysningerne vil kunne faas fra Arbejdsløshedskasserne efter Udløbet af hvert Kvartal, dog at det omtrentlige Antal Understøttelsesdage vil kunne opgives efter hver Maanedes Udløb.

Til Belysning af, med hvilken Procent Raadighedsbeløbet herefter vil være at beregne af det efter den foran om-

handlede Regel fastsatte Beløb, har Arbejds- og Socialministeriet fra en Række Købstadkommuner, herunder saadanne, der efter de foreliggende Oplysninger har ydet Tillægshjælp mere eller mindre generelt, indhentet Oplysning om Størrelsen af de Beløb, der er udbetalt i Tillægshjælp til Arbejdsløshedsunderstøttelse i Regnskabsaarene 1939—40 og 1940—41. Der er derhos foretaget en Beregning af det Antal Dage, hvori der i disse Kommuner i de nævnte Regnskabsaar er oppebaaret Arbejdsløshedsunderstøttelse. Af disse Oplysninger fremgaar, at den ydede Tillægshjælp, beregnet i Forhold til det omhandlede Dageantal multipliceret med den gennemsnitlige Invaliderede pr. Dag, har udgjort en Procent, der varierer i 1939—40 fra 2,2 til 21,4 og i 1940—41 fra 0,9 til 15,9. I en Række af disse Købstadkommuner, herunder nogle af de største, har Procenten i 1939—40 været 2,2—6,6 og i 1940—41 0,9—5,6. Paa Grundlag af de saaledes foreliggende Oplysninger har man passende ment at kunne sætte Procenten til 5.

Det maa fremhæves, at man gennem den foreslaaede Ordning opnaar at faa Grundlag for en *effektiv Kontrol* med, at den heromhandlede Hjælp holdes indenfor den af Loven fastsatte Grænse, medens man efter den hidtil gældende Regel med Adgang til supplerende Hjælp i Tilfælde, hvor særlige Omstændigheder taler derfor, har haft vanskeligt ved at kontrollere det af det sociale Udvalg og Kommunalbestyrelsen udøvede Skøn.

Under Hensyn til, at et *særlig højt Leveomkostningsniveau* indenfor Kommunen i Forhold til andre tilsvarende Kommuner eller andre ganske særlige Forhold vil kunne bevirke, at et Raadighedsbeløb efter den fastsatte Regel bliver utilstrækkeligt til at dække den forhaandenværende Trang, har man ment at maatte give Arbejds- og Socialministeren Bemyndigelse til i saadanne Tilfælde at forhøje Raadighedsbeløbet med indtil Halvdelen.

Som en Konsekvens af den foreslaaede Ordning har man fastsat, at *Hjælp, der ydes udover den angivne Ramme*, ikke kan anmeldes til mellemkommunal Refusion, ligesom der heller ikke for saadan Hjælp kan faas Tilskud fra den fælleskommunale Udligningsfond. Man har imidlertid herudover fundet det paakrævet at tilføje en Bestemmelse om særlige Foranstaltninger og eventuelt Ansvar overfor det sociale Ud-